

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

15. Triplex admonitio singulis vitæ statibus seruiens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

PARS XV.

*Triplex admonitio, singulis vitæ
statibus seruiens.*

*1. Admoni-
tio: vt Dei,
lumen, &
inspiratio
obseruetur.*

Prima est. Omni cura & diligentia ob-
seruandum est, quo Deus, eiusq; inspi-
ratio & lux nos impellant. Id autē ob-
seruabimus, & cognoscemus sine dubio, si
frequentibus precibus, frequenti Sacramē-
torum vsu Dei nutum & voluntatē explo-
rauerim⁹, parati ad id omninò sequi, quod
suggererit. Dicendum itaq; frequenter cū
Samuele; Loquere Domine, quia audit ser-
uus tuus. Et cum Dauide; Paratum cor meū
Deus, paratum cor meum; & cum Sapien-
te; Emitte Domine sapientiam de sede ma-
gnitudinis tuę, vt mecum sit, & mecum la-
boret, vt sciam quid acceptum sit coram te
omni tempore. Paratus sum, Domine,
in omnem euentum & voluntatem tuam;
vis me in terra mea consistere, vt inter no-
tos seruiam tibi? Paratum cor meum. Vis
vt de terra, de cognatione, de domo Patris
exeam, atque apud ignotos agam? Para-
tum cor meum ad omnem nutum tuum,
ad læta & tristia, ad suauia & aspera. Vis vt
semel abdicatis omnibus, in religiosa pau-
perate, obedientiaque tibi seruiam, idque
in hoc loco, apud hos vel illos aggrediar?
da ostensionē, da significationem volunta-
tis

tis tuæ; nihil moror, nec patriam, nec cognatos, nec magna quæ me manēt. Si quid aliud iubes, vt vel cœlibem in sæculo vitæ, vel honestum coniugium subeam, da ostensionem, beneplacitum tuum indica.

2. Admonitio. Quia Deus regit omnia 2. *Admonitio: vt prudenter causas, vt noua edere miracula non debeat; ideo vnà cum frequenti hac numinis iudicioq; explorantur.* Quia Deus regit omnia sapienter & ex consilio, ac per secundas fectio: vt prudenter causas, vt noua edere miracula non debeat; ideo vnà cum frequenti hac numinis iudicioq; explorantur. diuini exploratione, consulendi sunt viri prudentes, sani, & integri, confessarii potissimum, qui pernouerunt & vires & facultatem nostram; alijque doctrina & pietate præstantes, qui citra proprium vllum commodum, citra affectum nos iuuent, benè consulant, dirigant, & Dei voluntatem edicant. Atque hoc ita necessarium est, vt si negligatur, nunquam benè res possit succedere. Nō vult enim Deus proprio niti nos iudicio, sed suo; quod edicere solet & ostendere per Sacerdotum, bonorumque virorū sententiam & consilium.

Propterea Tobias monebat filium, vt *Tob. 4.* à sapiente consilium perquireret. Et Sapientis: *Fili mi, ait, sine consilio nihil facias, et post Eccl. 22. factum non pœnitebis.* Si sine consilio faciedum nihil est; quæ temeritas fuerit, & stupiditas, ne dicam, arrogantia, & amentia, sine prudentium, & sapientium virorū consilio, statum vitæ aliquem arripere?

Textia

Tertia admonitio.

Tertia admonitio est, vt quicunque deligere sibi vitæ genus aliquod constituit, singulos status sibi ob oculos ponat, & quæ in ijs proposita, ac ferè obuia sint pericula, dispiciat. Quid enim prodest homini, ait Saluator, si totum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? Subijciat ergo oculis suis vitam aulicam, militarem; mercatorum item, Iurisperitorum, & medicorum statum; singulorum horum vitæ generum difficultates, discrimina examinet; proprias etiam vires ingenij, scientiæ, iudicij expendat; quid ferre recusent, quid valeant humeri, ne cum temerè suscepit, ferre non possit, & tam grauibz deinceps peccatis & periculis obruatur.

Quòd si deliberatio sit de statu Ecclesiastico seculari, cum onere procurationis reddituum, aut cura animarum, res est, vt S. Bernardus ait, Angelicis humeris formidanda. Nemo assumat sibi honorem, monet Apostolus, nisi qui vocatur à Deo, tanquam Aaron. Propterea huius tantæ rei electio postulat multas ad Deum preces, multa pietatis opera, consilia sapientium, maturam deliberationem. Denique ad hoc vitæ genus per vim potius trahi oportet, quàm vltro, cum æterna pernicie, ad id, per ambitionem contendere.

Cauen-

Cauendum maximè ijs omnibus, qui Ecclesiasticum statum capeſſunt, ne mundi, vel commoditatum terræ huius cauſa, illotis quaſi manibus, ad ſacerdotia, & beneficia, ſtatumq; eū prouolēt, niſi malè iactato fundamen- to tam ardui ſtatus, tuſpiter poſteà in mille vitia prolabi, ac demùm ad infernum corruere velint præcipites. Neq; enim Eccleſiaſtica vita niſi propter Eccleſiam, Deumq; diligenda eſt.

Si de religioſa vita eſt deliberatio, non ad amicitias & cognationes, non ad res humanas cuiusmodi, ſed ad Dei inſtinctum & motum, ad hanc potius, quàm ad aliam trahentis diſciplinam, & vitam reſpiciat: deinde ad propenſiones, inclinationeſque maiores naturæ ſuæ & ingenij; poſtremò illud vitæ religioſæ genus, illud cœnobiū, locumque religioſum ducat alijs præferendum, in quo viget magis virtutis ardor, & ſpiritus primæ inſtitutionis, & obſeruatione religioſarum legum, ſiue antiquum ſit inſtitutum illud vitæ, ſiue nouum.